

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobců: a) Z. K.,
b) L. K.
oba bytem N. H. 323, X N. H.
oba zastoupení advokátem JUDr. Josefem Červinkou
sídlem Nový Hrozenkov 843, 756 04 Nový Hrozenkov

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje,
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2016 č. j. KUZL 14982/2016, ve věci umístění stavby,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 28. 4. 2016 č. j. KUZL 14982/2016 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci a) na náhradu nákladů řízení částku 12.546,90 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Josefa Červinky, advokáta se sídlem Nový Hrozenkov 843, 756 04 Nový Hrozenkov.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni b) na náhradu nákladů řízení částku 12.546,90 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Josefa Červinky, advokáta se sídlem Nový Hrozenkov 843, 756 04 Nový Hrozenkov.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobci domáhali zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno a částečně potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Karolinka ze dne 24. 5. 2013 č. j. MU-2598/2013 (dále jen „stavební úřad“).
2. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad rozhodl o umístění stavby „plot se vstupní bránou“ (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. 8138 ostatní plocha a 8136 orná půda v katastrálním území Nový Hrozenkov a stanovil podmínky pro využití a ochranu území, přípravu záměru a projektovou přípravu stavby (dále jen „Podmínky“) mj. v nich odkázal na situační výkres, stavba se měla nacházet na uvedených pozemcích, vstupní brána se měla nacházet na společné hranici uvedených pozemků a pozemku p. č. 12591/7 v k. ú. Nový Hrozenkov a měla se nacházet min. 1,00 m od účelové komunikace ležící na pozemcích p. č. 12591/7 a 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov. Stavební úřad současně zamítl námitky žalobců. Stavební úřad uzavřel, že umístění stavby je v souladu s územním plánem, vyhovuje obecným požadavkům na využívání území, záměr je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, dokumentace stavby splňuje obecné technické požadavky na stavby, přičemž dotčené orgány neuplatnily v řízení závazná stanoviska a neshledal překážky bránící vydání povolení stavby. K námitkám žalobců stavební úřad uvedl, že umístění plánovaného záměru je v souladu s deklaratorním rozhodnutím Úřadu městyse Nový Hrozenkov, silničně správního úřadu ze dne 21. 12. 2011 č. j. MU-501/2010, jímž byla deklarována existence veřejně přístupové účelové komunikace na pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov s tím, že předložený situační výkres mění šíři brány a vzdálenosti umístění brány od hranice pozemku p. č. 10772/2 v k. ú. Nový Hrozenkov, a to na vzdálenost 4,80 m (3,80 m veřejně přístupná účelová komunikace a 1,00 m její ochranné pásmo), přičemž silničně správní úřad souhlasil s přemístěním léty užívané komunikace a existenci této přemístěné komunikace byla deklarována uvedeným rozhodnutím.
3. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí částečně změnil rozhodnutí stavebního úřadu, a to tak, že z výroku rozhodnutí stavebního úřadu vypustil text „a 8136 orná půda“, v Podmínkách, a to pod č. 1 vypustil text „a 8136“, pod č. 2 vložil do druhé věty text „v minimální vzdálenosti 1,00 m od účelové komunikace ležící na pozemku p. č. „ tak, že po provedené změně zní: „Brána o celkové šíři 5,00 m bude umístěna na společné hranici pozemků parc. č. 8136 a 8138 a v minimální vzdálenosti 1,00 m od účelové komunikace ležící na pozemku p. č. 12591/7 vše v k. ú. Nový Hrozenkov“, pod č. 3 poslední větu změnil tak, že zní: „Plot bude proveden v celkové délce 23,60 m o celkové výšce 1,10 m“, pod č. 4, 5, 8 a 10 vypustil text „a 8138“ a z odůvodnění rozhodnutí vypustil text „Žadatelé dnem doplnění podkladů rozšířili svůj záměr oplocení o pozemek par. č. 8136, v pokračujícím řízení se tedy jedná o umístění stavby: plot se vstupní bránou na pozemcích par. č. 8138 a 8136 vše v k. ú. Nový Hrozenkov“ a ve zbylé části rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V napadeném

rozhodnutí uzavřel, že stavební úřad rozhodl nad rámec žádosti stavebníka s tím, že bylo zjištěno, že podaná žádost se týkala umístění stavby pouze na pozemku p. č. 8138, proto bylo rozhodnutí částečně změněno, a to ve vztahu k pozemku p. č. 8136. Pokud se týká přesného umístění veřejně přístupové účelové komunikace a souladu umísťované stavby (dle závěru Nejvyššího soudu vyjádřeném v rozsudku ze dne 17. 9. 2015 sp. zn. 1 As 195/2015) žalovaný uvedl, že podle jeho zjištění se na pozemku p. č. 8138 nenachází žádná komunikace, ať už znatelná či používaná, o čemž byla pořízena důkladná fotodokumentace, když nebyly naplněny všechny znaky účelové komunikace, a to zřetelnost (komunikace v terénu na uvedeném pozemku znatelná není), spojení jednotlivých nemovitostí (pozemek p. č. 10779/1 ve vlastnictví žalobců je zpřístupněn a obhospodařován z pozemku p. č. 10772/2 a p. č. 8140/20, rovněž ve vlastnictví žalobců a navíc je přístupný i z pozemku p. č. 12591/7 ve vlastnictví městyse Nový Hrozenkov, přičemž žalobci na svých pozemcích umístili oplocení, které bylo samo o sobě důvodem zamezení případného komunikačního spojení vedoucího přes pozemek p. č. 8138), souhlas vlastníka (v minulosti na pozemku p. č. 8138 existovala účelová pozemní komunikace, což stavebníci nikdy nepopírali a je to zřejmé ze žádosti stavebníků přemístit účelovou komunikaci na pravou část pozemku p. č. 8138 a jejich záměru ponechat tuto část volně průchozí a průjezdnou s tím, že souhlas musel být udělen v minulosti předchozím vlastníkem pozemku, avšak není jasné, kdy to bylo) a nutná komunikační potřeba (žalobci vlastní v blízkosti pozemky p. č. 10779/1, p. č. 10779/2, p. č. 10780, p. č. 8140/20 a p. č. 10772/2 a pozemek p. č. 10779/1 ve vlastnictví žalobců je přístupný z pozemku p. č. 10772/2 a p. č. 8140/20, rovněž ve vlastnictví žalobců a navíc je přístupný i z pozemku p. č. 12591/7 ve vlastnictví městyse Nový Hrozenkov). Dle žalovaného se tak dříve na pozemku p. č. 8138 nacházela účelová komunikace, nicméně na místě samém žalovaný nezjistil, že by komunikace byla v současnosti, jakkoliv používána, a k jejímu užívání brání množství oplocení umístěné na okolních pozemcích, zejména oplocení postavených žalobci v minulých letech. Dle žalovaného je příjezd k pozemku p. č. 10779/1 přes pozemky ve vlastnictví žalobců sice delší než přes pozemek p. č. 8138, avšak pozemek ve vlastnictví žalobců je nepoměrně širší a manévrovací plocha pro vjezd a práci se zemědělským strojem není nijak omezena s tím, že příjezd po vlastním pozemku žalobců je přímo napojen na místní komunikaci, je jednodušší a rychlejší. S ohledem na výše uvedené žalovaný uzavřel, že účelová pozemní komunikace na pozemku p. č. 8138 zanikla, a tudíž nebylo nutné stanovovat podmínky vztahující se k umístěné stavbě s ohledem na neexistující účelovou komunikaci.

B. Žaloba

4. Žalobci v žalobě namítali, že výrok napadeného rozhodnutí je neurčitý a nesrozumitelný z uvedených důvodů.

[a] Neuskutečnitelnost splnění umístění stavby podle první odrážky a druhé odrážky, kde se vypouští text „a 8136 orná půda“, který spočívá v rozporu s bodem 1/ rozhodnutí MÚ Karolinka ze dne 24. 5. 2013 s tím, že situační výkres nikdy nebyl k tomuto rozhodnutí přiložen a nelze tak určit umístění stavby plotu včetně brány bez konkrétního určení vzdálenosti od veřejné komunikace na p. č. 8138, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí opět nerespektoval závazný právní názor vyslovený Nejvyšším správním

soudem (dále v rozsudku jen „NSS“) v jeho rozhodnutí ze dne 17. 9. 2016 č. j. 1 As 195/2015 – 30, kde mu bylo uloženo postavit najisto otázku přesného umístění veřejně přístupové účelové komunikace a soulad umísťované stavby s touto komunikací.

[b] Stejný dopad má rozpor také v textu druhé odrážky výroku týkající se podmínek pro využití a ochranu území, přípravu záměru a projektovou příprav stavby.

[c] Poklud se týká třetí odrážky bodu 2/ výroku, kde bylo uvedeno, že *brána o celkové šíři 5,0 m bude umístěna na společné hranici pozemků p. č. 8136 a 8138 a v minimální vzdálenosti 1,00 m od účelové komunikace ležící na pozemku p. č. 12591 vše v k. ú. Nový Hrozenkov*, žalobci namítli, že žalovaným nebyla upravena první věta bod 2/ výroku, která není souladná s textem pod bodem 1/ výroku MÚ Karolinka.

[d] Ve čtvrté odrážce žalovaný upravil délku plotu z původních 65,90 m na novou délku 23,60 m o celkové výšce 1,10 m a tento výrok není splnitelný, neboť nebylo nezaměnitelným způsobem určeno přesné umístění plotu a brány (vytýčení) v pozemku p. č. 8138 podle výkresové dokumentace, když výkresová dokumentace nebyla správními orgány vyžadována.

[e] Nesrozumitelné je ve výrocích č. 4, 5, 8 a 10 vypuštění textu „a 8136“.

[f] Nelze seznat, co žalovaný chtěl vyjádřit vypuštěním textu v bodu 5.

5. Stavebníci P. aj. V. znemožnili užívání faktické a historicky založené přístupové cesty majitelům a uživatelům přilehlých pozemků postupně již od roku 1998 a od té doby následkem vadného úředního postupu správních orgánů dosud nebyly překážky umístěné na veřejné komunikaci odstraněny.

C. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s argumentací, že provedl ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti důkaz ohledáním na místě samém, při kterém bylo zjištěno, že žalobci tvrzená (na levé straně pozemku p. č. 8138) a deklaratorním rozhodnutím osvědčená (na pravé straně pozemku p. č. 8138) existence účelové veřejně přístupné komunikace je fakticky nezjistitelná, neboť tato komunikace zanikla, v terénu není zjistitelná, pozemek je zarosten travním porostem, z důvodu kterého nebyly zjištěny žádné stopy, které by svědčily o tom, že v minulosti byl jako komunikace užíván. Přístup na pozemek byl zahrazen oplocením vč. oplocení provedeného žalobci. Důvod pro změnu rozhodnutí stavebního úřadu je uveden na str. 11 napadeného rozhodnutí s tím, že tak byla odstraněna nesprávnost rozhodnutí stavebního úřadu a současně bylo reagováno na zjištění stavu, který byl prokázán ohledáním na místě samém, přičemž formulace změny rozhodnutí zapadá do kontextu prvostupňového rozhodnutí. Názor NSS je v okamžiku zjištění zániku jakékoliv komunikace na pozemku p. č. 8138 irelevantní. Situační výkres s umístěním stavby je součástí správního spisu stavebního úřadu, resp. jednoduché dokumentace dle § 96 odst. 3 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění do 31. 12. 2012 s tím, že grafická příloha se dle § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb. doručuje pouze žadateli po nabytí právní moci územního rozhodnutí. Stavbu je třeba umístit zcela v souladu s návrhem stavebníků, a nikoliv nad rámec tohoto návrhu, a s uvedeným tak souvisí vypuštění části odůvodnění rozhodnutí.

7. Ohledně dnes již zaniklé účelové komunikace bylo vydáno deklaratorní rozhodnutí, které nebylo žalobci nijak napadeno a pozemek p. č. 8138 byl poté z důvodu sporů mezi žalobci a stavebníky úplně zahrazen oplocením žalobců, z uvedeného důvodu nebyl užíván a ztratil funkci komunikačního spojení a ostatní podmínky k tomu, aby plnil funkci účelové komunikace.

D. Další vyjádření žalobců

8. V replice ze dne 28. 9. 2016 žalobci uvedli, že se již od 8/2008 domáhají užívání veřejné přístupové cesty, která od nepaměti existuje v levé části pozemku p. č. 8138 s tím, že cestu zavezli zeminou neoprávněně manž. P. aj V. a nadále proklamují v rozporu se skutečností, že cesta existuje v pravé části pozemku, což nekriticky převzal do svého rozhodnutí žalovaný, který na místě samém mohl zjistit, že přemístění cesty do pravé části pozemku neumožní příjezd k pozemkům žalobců, neboť se jedná o svah.

E. Obsah správního spisu

9. Z obsahu správního spisu se podává, že žádostí ze dne 20. 5. 2009 se P. a J. V. (dále jen „stavebníci“) domáhali povolení přemístění účelové komunikace vedené středem pozemku p. č. 8138, a to na pravý okraj uvedené parcely a ohrazení pruhu o šířce 3,5 m s tím, že pozemek je napojen na komunikaci na pozemku p. č. 12591/7, která je ve vlastnictví městyse Nový Hrozenkov. Úřad Městyse Nový Hrozenkov ve stanovisku ze dne 16. 6. 2009 sdělil stavebníkům, že posunovaná komunikace musí mít stejné parametry jako komunikace před posunutím a musí navazovat na p. č. 12591/7, přičemž s ohledem na souhlasy s přeložením cesty od majitelů pozemků, kteří komunikaci používají jako jediný přístup na své parcely, městys souhlasil s přeložením komunikace.
10. Podáním doručeným Městskému úřadu Karolinka dne 3. 8. 2009 stavebníci oznámili stavebnímu úřadu záměr v území k vydání územního souhlasu s tím, že záměr se týká pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov ve vlastnictví stavebníků, a to konkrétně stavby oplocení k účelu rozhrzení parcely na soukromou část a část užívanou na přístupovou komunikaci k pozemku p. č. 10779/1. K oznámení stavebníci doložili výpisy z katastru nemovitostí, ze kterých se podává, že v době podání žádosti byli v k. ú. Nový Hrozenkov stavebníci zapsáni jako vlastníci pozemku p. č. 8138 a p. č. 8136 (jen J. V.), žalobci jako vlastníci pozemku p. č. 10772/2, Městys Nový Hrozenkov pozemku p. č. 12591/7 a Č. J. pozemku p. č. 10779/1 s tím, že v průběhu správního řízení se vlastníky pozemku p. č. 10779/1 stali žalobci. Ze situačního nákresu ze dne 20. 9. 2009 ve spojení s nákresem dílu plotu se pak podává, jak měl plot vypadat a jak měl být situován na pozemku p. č. 8138 vč. brány. Se stavbou plotu souhlasil Městys Nový Hrozenkov v přípisu ze dne 23. 7. 2009 a dále J. Č. Z tisku mapy ze dne 15. 7. 2009 a ze situačního nákresu ze dne 20. 9. 2009 se pak podává zachycení a vzájemná poloha pozemků p. č. 8136, 8138, 10779/1, 10772/2 a 12591/7 v k. ú. Nový Hrozenkov včetně zakreslení navrhovaného plotu a jeho vymezení uvnitř pozemku p. č. 8138 a ve vztahu k ostatním pozemkům.
11. Stavební úřad následně veřejnou vyhláškou oznámil zahájení územního řízení a nařídil veřejné ústní jednání a následně vydal dne 4. 9. 2009 pod č. j. MU-Výst.:157/1053/2009-Pe územní rozhodnutí, kterým rozhodl o umístění plotu se vstupní bránou na pozemku p. č.

8138 a stanovil podmínky pro využití a ochranu území, přičemž k odvolání žalobců žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 2. 2010, č. j. KUŽL 5067/2010 uvedené rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil k dalšímu projednání z důvodu převáženě procesních pochybení.

12. V návaznosti na zahájené řízení o vydání územního rozhodnutí bylo stavebníky zahájeno řízení o určení právního vztahu, přičemž Úřad Městysse Nový Hrozenkov rozhodnutím ze dne 21. 12. 2011, č. j. ÚM-201/2010 rozhodl tak, že na části pozemku par. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov, v úseku od napojení na místní komunikaci na parc. č. 12591/7 v k. ú. Nový Hrozenkov po hranici pozemku par. č. 10779/1 v k. ú. Nový Hrozenkov, existuje veřejně přístupná účelová komunikace.
13. Umístění oplocení pak bylo zachyceno rovněž na situačním výkresu ze dne 16. 3. 2012, přičemž žalobci do správního spisu založili výkres současné situace, svůj nesouhlas se stavbou plotu a potvrzení MNV Nový Hrozenkov ze dne 17. 8. 1982. Stavební úřad dále provedl kontrolní prohlídku ve věci umístění plotu na pozemku p. č. 10772/2 v k. ú. Nový Hrozenkov (dne 11. 5. 2010), plotu na pozemcích p. č. 10772/2, 8140/20 a 12591/7 v k. ú. Nový Hrozenkov (dne 20. 7. 2012 a 24. 9. 2013) a na fotografiích zachytil stav na místě samém. Rozhodnutím Úřadu Městysse Nový Hrozenkov ze dne 22. 2. 2013 bylo povoleno připojení sousední nemovitosti z parc. č. 8138 k účelové komunikaci na parc. č. 12591/7 v k. ú. Nový Hrozenkov. Situace na místě samém je pak zachycena na fotografiích a nákresech na č. l. 65 a 67 správního spisu.
14. Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2013, č. j. MU-2598/2013 stavební úřad rozhodl o umístění stavby – plotu se vstupní bránou na pozemcích p. č. 8138 a 8136 v k. ú. Nový Hrozenkov a stanovil Podmínky s tím, že ve správním spise se za rozhodnutím nachází situační výkresy plotu a vstupní brány s doložkou stavebního úřadu, že se jedná o grafickou přílohu ověřenou stavebním úřadem, která je součástí rozhodnutí ze dne 24. 5. 2013, č. j. MU-2598/2013. K odvolání žalobců žalovaný uvedené rozhodnutí částečně změnil (s ohledem na skutečnost, že dle žalovaného se žádost stavebníků netýkala stavby na pozemku p. č. 8136) s tím, že žalobci podali správní žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 23. 6. 2015, č. j. 22 A 152/2013–77 žalobu zamítl. Ke kasační stížnosti žalobců pak NSS svým rozsudkem ze dne 14. 9. 2015, č. j. 1 As 195/2015–30 zrušil jak rozsudek krajského soudu, tak i rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
15. V novém řízení žalovaný učinil dne 17. 12. 2015 úkon na místě samém – ohledání, v rámci, kterého byla provedena fotodokumentace stavu pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov a jeho blízkého okolí. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

F. Posouzení žaloby krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodl soud bez nařízení jednání.

17. Podle § 92 odst. 1 věta první a druhá stavebního zákona, ve znění účinném ke 31. 12. 2012 (viz Čl. II. bod 14. zák. č. 350/2012 Sb.) *územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby. V rozhodnutí stavební úřad rozhodne o námitkách účastníků řízení, v odůvodnění vyhodnotí připomínky veřejnosti a stanoví dobu platnosti rozhodnutí, má-li být delší, než stanoví tento zákon.*
18. Předně považuje krajský soud za vhodné uvést, že v rozsudku 17. 9. 2016, č. j. 1 As 195/2015–30 NSS uzavřel, že: „[17] Rozhodnutí, které přesně nevymezení průběh účelové komunikace, jejíž existenci deklaruje, neslouží právní jistotě vlastníků dotčených pozemků ani uživatelů účelové komunikace, neboť nebrání budoucím sporům ohledně rozsahu práv a povinností spojených s užíváním této komunikace. Otázka přesného průběhu účelové komunikace tak zůstává i po řízení o určení právního vztahu právně nejistá. [20]při posuzování souladu umísťované stavby s veřejně přístupnou účelovou komunikací nelze z deklaratorního rozhodnutí městyse vycházet. Správní orgány nepřisvědčily námitce stěžovatelů spočívající v tom, že v levé části pozemku, tedy v části, kde má být umísťovaná stavba, existuje veřejně přístupná účelová komunikace. Tento postoj správní orgány zdůvodnily tím, že umísťovaná stavba je v souladu s deklaratorním rozhodnutím městyse. Jak městys rozhodl, však není z výroku jeho rozhodnutí vůbec zřejmé. Na toto rozhodnutí tedy nelze ohledně přesného umístění komunikace odkazovat.“ Uvedené rozhodnutí bylo vydáno v předcházející části správního řízení o umístění stavby. Vyplývá z něj ta základní skutečnost, že správní orgány v nyní posuzované věci nemohou přihlížet k rozhodnutí Městyse Nový Hrozenkov ze dne 21. 12. 2011, č. j. ÚM-201/2010 o existenci veřejně přístupové účelové komunikace na části pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov, přičemž žalovaný měl postavit najisto otázku přesného umístění veřejně přístupové účelové komunikace a souladu umísťované stavby s touto komunikací (srov. odst. 23 citovaného rozsudku NSS). Z uvedeného rozsudku však nevyplývá, že by NSS najisto sám stanovil, že na uvedeném pozemku skutečně veřejně přístupná účelová komunikace existuje.
19. Jak se podává z napadeného rozhodnutí žalovaného, dospěl žalovaný po provedeném místním ohledání k závěru, že veřejně přístupná účelová komunikace na pozemku p. č. 8138 zanikla, neboť nejsou naplněny všechny znaky účelové komunikace (zřetelnost, spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby jejich vlastníků, souhlas vlastníka s užíváním cesty a nutná komunikační potřeba). Obecně, aniž by krajský soud hodnotil, zda skutečně existuje či neexistuje na pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov veřejně přístupná účelová komunikace, lze uzavřít, že pokud žalovaný dospěl k závěru, že veřejně přístupná účelová komunikace na pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov v mezidobí zanikla, pak takový závěr neodporuje výše uvedenému rozhodnutí NSS (byl zjištěn jiný skutkový stav od doby rozhodnutí NSS) a za takové situace samozřejmě nemůže žalovaný stavět najisto otázku přesného umístění veřejně přístupné účelové komunikace a souladu umísťované stavby s touto komunikací.

K nesrozumitelnosti a neurčitelnosti žalobou napadeného rozhodnutí

20. Žalobci předně namítali nesrozumitelnost a neurčitelnost výroku rozhodnutí žalovaného. Jak správně uzavřel žalovaný, může odvolací správní orgán změnit za zákonem předvídaných podmínek rozhodnutí správního orgánu I. stupně (§ 90 odst. 1 písm. c) s. ř.), přičemž správní řád neukládá odvolacímu správnímu orgánu, jak taková změna má vypadat. Každopádně výsledkem takové změny musí vždy být stav, kdy je všem účastníkům zcela jasné a srozumitelné, co je obsahem rozhodnutí, tedy jaká práva a povinnosti jsou takovým rozhodnutím účastníkům přiznávána či ukládána. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že při změně prvostupňového rozhodnutí v odvolacím řízení platí obě rozhodnutí společně v mezích provedených změn (tvoří fakticky jeden celek). Odvolací řízení má nejen povahu přezkumnou, ale též povahu nápravnou ve vztahu k pochybením správního orgánu I. stupně.
21. V posuzované věci žalovaný zvolil při změně rozhodnutí stavebního úřadu postup, kdy vypustil z výroku rozhodnutí o umístění stavby části textu. Takový postup není sám o sobě zákonem zakázáný, vyžaduje však po správním orgánu preciznost tak, aby i po vypuštění části textu výroku zůstal výrok srozumitelný a konzistentní. To se týká i části podmínek pro umístění stavby
22. Pokud se týká vypuštění textu „a 8136 orná půda“ z výroku rozhodnutí stavebního úřadu, pak uvedený postup nečiní výrok nesrozumitelným, neboť takový postup žalovaného reaguje na pochybení stavebního úřadu, který zahrnul do územního rozhodnutí též uvažovaný plot na pozemku p. č. 8136 v k. ú. Nový Hrozenkov, o jehož umístění však stavebníci v posuzované věci nežádali. Po vypuštění uvedeného textu tak je zcela zřejmé, že uvažovaný plot se vstupní branou má být umístěn na pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov.
23. Ve vztahu k namítané absenci situačního výkresu soud uvádí, že ve správním spise se u rozhodnutí stavebního úřadu nachází situační výkres s doložkou stavebního úřadu, že se váže na jeho rozhodnutí. V uvedeném situačním výkresu je sice zakreslen průběh plotu na pozemku p. č. 8138 a rovněž na pozemku p. č. 8136 v k. ú. Nový Hrozenkov, avšak s ohledem na skutečnost, že předmětem územního rozhodnutí je umístění stavby – plotu se vstupní branou na pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov, pak je ze situačního nákresu zřejmé, kudy na pozemku p. č. 8138 plot vede a jak je vymezen ve vztahu k okolním pozemkům. Uvedený situační výkres pak splňuje náležitosti grafické přílohy rozhodnutí o umístění stavby ve smyslu § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb. ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012. Stavební úřad učinil na tuto grafickou přílohu odkaz v části územního rozhodnutí týkající se Podmínek. Podle rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21.9.1998, sp. zn. 6 A 74/96 (uveřejněno v Soudní judikatura č. 3/2002, str. 204): „*Je-li podle výroku rozhodnutí nedílnou součástí územního rozhodnutí (§ 39 a násl. stavebního zákona) grafická příloha (situační výkres), musí být taková příloha doručena současně s rozhodnutím také všem účastníkům řízení, pokud se ovšem má rozhodnutí doručovat. Nestane-li se tak, přičemž grafická příloha byla vyhotovena a ve správním spise fyzicky existuje, porušuje správní orgán ustanovení o doručování a jde tedy o vadu řízení. Správní soud k takové vadě, je-li vytýkána žalobou, přihlédne jen tehdy, mohla-li mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*“ NSS ve svém rozsudku ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 As 18/2012 – 29 (uveřejněný na www.nssoud.cz) uzavřel, že: „*Znění § 92 stavebního zákona mezi obsahové náležitosti územního rozhodnutí o umístění stavby výslovně nezařadilo grafickou přílohu*

obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, nicméně stavebnímu úřadu ukládá, aby po právní moci územního rozhodnutí předalo žadateli jedno jeho vyhotovení opatřené záznamem o účinnosti spolu s ověřenou grafickou přílohou v měřítku katastrální mapy. O ní se však uvedené ustanovení, již nezmiňuje jako o grafické příloze žádosti o vydání územního rozhodnutí, takže se musí nutně jednat o grafickou přílohu územního rozhodnutí, která vychází z dokumentace pro územní řízení. Navíc na základě zákonného zmocnění jsou obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí stanoveny také ve vyhlášce č. 503/2006 Sb. Tento prováděcí právní předpis upravuje v § 9 odst. 5 náležitosti stavebním úřadem ověřené grafické přílohy rozhodnutí o umístění stavby. Z toho je zcela zřejmé, že stavebním úřadem ověřená grafická příloha obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy tvoří součást územního rozhodnutí o umístění stavby a musí být k němu připojena. Stavební úřad má proto všem účastníkům územního řízení doručit rozhodnutí o umístění stavby i s ověřenou grafickou přílohou obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb. Navíc takový postup je i potřebný a účelný s ohledem na nemožnost přesného vyjádření povahy a závažnosti zásahu do území formou pouhého slovního popisu umísťované stavby.“ V posuzované věci se z obsahu správního spisu podává, že stavební úřad doručoval žalobcům územní rozhodnutí dle § 92 odst. 3 ve spojení s § 85 odst. 2 stavebního zákona (ve znění účinném do 31. 12. 2012) veřejnou vyhláškou, avšak součástí takto doručovaného rozhodnutí nebyla grafická příloha. Z obsahu správního spisu se rovněž podává, že dne 29. 4. 2013 se žalobce Z. K. dostavil na stavební úřad a byla mu mj. vyhotovena kopie daného objektu stavby (viz úřední záznam ze dne 29. 4. 2013 na č. 1. 70 správního spisu stavebního úřadu), přičemž uvedené zachycení objektu stavby (č. 1. 67 správního spisu stavebního úřadu) je totožné, jaké bylo připojeno k rozhodnutí stavebního úřadu a opatřeno příslušnou doložkou stavebního úřadu (č. 1. 76 správního spisu stavebního úřadu). Z uvedeného se tak podává, že žalobci museli být v územním řízení řádně seznámeni s kompletní dokumentací předloženou stavebníky (ve správním řízení se stavebním úřadem jednal převážně žalobce a vzhledem ke skutečnosti, že se žalobkyní jsou manželé, musela být i ona se stavem řízení a obsahem spisu seznámena), tedy i se situačním výkresem – grafickou přílohou. O tom svědčí nejen úřední záznam ze dne 29. 4. 2013, ale též skutečnost, že vůči umístění stavby jako vlastníci sousedního pozemku, uplatili řadu námitek. Jestliže tedy stavební úřad v Podmínkách výslovně uvedl, že „stavba bude umístěna na pozemcích parc. č. 8138 a 8136 v katastrálním území Nový Hrozenkov, jak je zakresleno v sumáčním výkrese v měřítku 1:500 zpracovaném na podkladu katastrální mapy, kde je umístění vyznačeno“, muselo být žalobcům zcela zřejmé, o jaký konkrétní zásah do území se jedná. Ačkoliv tedy v dané věci nebylo žalobcům v rozporu se stavebním zákonem a vyhláškou č. 503/2006 Sb. doručeno rozhodnutí o umístění stavby s grafickou přílohou obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, nemohlo mít toto pochybení stavebního úřadu žádný vliv na přezkoumatelnost či zákonnost jeho rozhodnutí, a to ani za situace, kdy žalovaný následně vypustil z textu bodu 1. podmínek pro využití a ochranu území slovo „a 8136“. Rovněž skutečnost, že žalovaný upravil délku plotu nečiní jeho rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu neurčitým a nesrozumitelným, když uvedená situace reaguje na to, že žalovaný, správně s obsahem správního spisu, uzavřel, že stavebníci nežádali o umístění stavby i na pozemku p. č. 8136 v k. ú. Nový Hrozenkov, ale pouze na pozemku p. č. 8138

v uvedeném k. ú., což s sebou nutně nese nutnost úpravy i délky plotu, přičemž průběh plotu na pozemku p. č. 8138 je pak řádně zachycen v situačním výkresu.

24. Rovněž nelze přisvědčit žalobcům, že by nesrozumitelnost a neurčitost výroku způsobovalo vypuštění spojení „a 8138“ (žalobci chybně v žalobě uvedli spojení „a 8136“) z bodů 4., 5., 8. a 10. Podmínek, neboť uvedené vypuštění slovního spojení je výsledkem závěru žalovaného o zániku veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 8168 v k. ú. Nový Hrozenkov.
25. Pokud se týká vypuštění textu v odůvodnění rozhodnutí, pak uvedený postup nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť jím není zasahováno do samotného výroku rozhodnutí, naopak, uvádí do souladu změněný výrok rozhodnutí stavebního úřadu s jeho odůvodněním.
26. Pro úplnost soud dodává, že ponechání množného čísla slova „pozemek“ ve výroku a podmínkách pro využití a ochranu územní v územním rozhodnutí nemá žádného vlivu určitost a srozumitelnost tohoto rozhodnutí, když se jedná toliko o gramatické pochybení.
27. Jiná situace je však v případě úpravy provedené ve třetí odrážce výroku rozhodnutí žalovaného, kterým byl změněn bod 3. výroku rozhodnutí stavebního úřadu. Výrok po změně zní takto: „*Brána o celkové šíři 5,00 m bude umístěna na společné hranici pozemků parc. č. 8136 a 8138 a v minimální vzdálenosti 1,00 m od účelové komunikace ležící na pozemku p. č. 12591/7 vše v k. ú. Nový Hrozenkov.*“ Jak se totiž podává z vymezení umístění stavby po provedené změně žalovaným, uvažovaný plot má stát pouze na pozemku p. č. 8138 v k. ú. Nový Hrozenkov (výrok územního rozhodnutí a bod 1. podmínek pro využití a ochranu území). Z grafické přílohy se pak podává, že zvažovaný plot nevede na společnou hranici pozemků p. č. 8136 a p. č. 10779/1 v k. ú. Nový Hrozenkov, neboť má být na jedné straně ukončen bránou na hranici pozemků p. č. 8136, p. č. 8138 a p. č. 12591/7 v k. ú. Nový Hrozenkov a na druhé straně na společné hranici pozemků p. č. 8138 a p. č. 10779/1 v k. ú. Nový Hrozenkov. Lze tak přisvědčit žalobcům, že není tedy z územního rozhodnutí jednoznačné, kde konkrétně má zvažovaný plot stát, ba přímo není proveditelné, aby byl plot umístěn dle územního rozhodnutí, když jednotlivé části územního rozhodnutí týkající se umístění plotu jsou ve vzájemném rozporu. Uvedené pochybení pak způsobuje nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí.

K odstranění překážek na veřejně přístupné účelové komunikaci

28. Uvedenou námitkou se soud nezabýval, neboť předmětem správního řízení v posuzované věci nebyla otázka odstraňování překážek na veřejně přístupné účelové komunikaci.

Závěr

29. S ohledem na výše uvedené soud v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V dalším řízení žalovaný zváží vhodnost případné změny rozhodnutí stavebního úřadu nahrazením jeho výroku celým novým výrokem.

G. Náklady řízení

30. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobci byli v řízení plně úspěšní. Při stanovení výše náhrady nákladů řízení krajský soud zohlednil tu

skutečnost, že oba žalobci byli zastoupeni jedním advokátem, tudíž náhrada odměny za zastoupení advokátem se u každého ze žalobců krátí v souladu s § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále v rozsudku jen „AT“) o 20 % a činí tak v souladu s § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 12 odst. 4 AT za jeden úkon právní služby částku 2.480 Kč (po snížení o 20 % z 3.100 Kč). Dále každý ze žalobců má právo na náhradu režijního paušálu za každý učiněný úkon právní služby dle § 13 odst. 1 a 3 AT, a to ve výši ½ z částky 300 Kč, tedy 150 Kč za úkon právní služby. Současně každý ze žalobců vystupuje v řízení sám za sebe a má tudíž každý ze žalobců právo na náhradu svých vlastních nákladů řízení

31. Náklady řízení žalobce a) činí částku 12.546,90 Kč a sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč, z odměny za zastoupení advokátem ve výši 7.440 Kč za tři úkony po 2480 Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání ve věci samé ze dne 28. 9. 2016), z náhrady tří režijních paušálů po 150 Kč, celkem 450 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT a z náhrady 21% DPH z přiznané odměny a náhrad ve výši 1.656,90 Kč dle § 57 odst. 2 s. ř. s.
32. Náklady řízení žalobkyně b) činí částku 12.546,90 Kč a sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč, z odměny za zastoupení advokátem ve výši 7.440 Kč za tři úkony po 2480 Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání ve věci samé ze dne 28. 9. 2016), z náhrady tří režijních paušálů po 150 Kč, celkem 450 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT a z náhrady 21% DPH z přiznané odměny a náhrad ve výši 1.656,90 Kč dle § 57 odst. 2 s. ř. s.
33. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení tyto částky, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávnění domáhat svého práva exekucí nebo výkonem rozhodnutí.

Olomouc 23. května 2018

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu